

מסורת הש"ס

א) יומא ד' חגיגה כג. ע"ש פרה פ"ג מ"ז ע"ש, ב) בעיי' ב"ק נא., א) [נשלח כ:], ד) ע"י ירושל' יומא פ"ב ה"א, ט) לעיל כ., ו) פסחים נט., ז) ש:פ, ח) ע"ב ד"ה והאמר:

הגהות הב"ח

א) רש"י ד"ה אי הכי וכו' שפיר קידוש הס"ד ואח"כ מ"ה וגבשוהי בעין עבודה:

שינויי גוסמאות

א) יום כשר בה לא פסיל בה טומאה בקידוש שלה (ש"ס), ובעיני' בנשי' ב) ורגליו בני קדמות ל"ג לא וכו' בנשי' ב) ובש"ס] ולכא' מוכרח לז"ג רגליו, דהא בעינן דומיא דשמיט' כדלעיל יט ע"ג, ובשעת עטרת ה"א לעמוד ע"ג כל שרת (מחמי' שדה ענני', ו) ע"ש בגל' קט"י, ואמנם בנשי' גרס' ליה, וכו' בנשי' ז) בית גמז' ל"ג בתמי' ובע"י כ"פ: ד) ל"ל דתת, ואלו תחילת דיבור (ש"ס) ח) ל"ל ב' (ש"ס) ו) בה לא פסיל טומאה בקידוש שלה (ש"ס): ז) קידוש (כ"פ): ח) כשרין ממוזי (כ"פ) [א] לילה אבל אם היו משקיעים כל הלילה והצלין בעה"ש נפסלים בכך אף לאברים הס"ד ומכ"ד אף למתירין ברי ואם שקיעו קודם וכו' כ"ל (ש"ס), ובעיני' ז"ל"ק וכוסיון סגור, וע"י חז"ק ודרכי יוס' ז) ז"ל"ק מוסף כלא' תמיכות ללילת ואם שקיעו קודם עמוד השחר מועט בשרים מימינו לקידוש במתירין: יא) כשכרי' טקף היינו אברים ופרידם קאמר ר' יוחנן דמיפסל בהיציאה דר"ל לאברים במתירין וצריך שיהא משוקע כל הלילה ואחריוהו מליג: יב) ל"ל מחר (ש"ס): יג) ל"ל האר' (פ"ט) וכו' בכ"פ: יד) בדי ורי וכו' סבר לא כרבי אבל כרי' כ"ל (ש"ס): טו) ע"י ציור דכתיבה ז"ל"ק, ח"י וט"ק, ומכתיב"ס ש"ף כתב דק"י א"י ש"ן לקנן בתמי' תמי' אקרי וא"ת ויפסול וכו', וכן לט' זמא כ' דקמנוא' אחר המי' שאלו: טז) כ"ס ארעא דרננן כ' דמינת לילה הוא ט"ס וי"ל ליה, ולעני' אין הכרח להניח דוכתיבס יתא' עפי' גי' שגלו וי' דוד (ש"ס): יז) מכללהו בדפדפס (ש"ס), וע"י כ"ש"ס: יח) דוקא שלא שקיעו אלא כרי' כ"ל (ש"ס): יט) כרי' שיהיו יכולין כל הלילה כרי' שגלו וי' כ"ל (ל"ל א"ת) (כ"פ) [א] ל"ל בבדי (ש"ס), ל"א וליבד' (גמיו'): כב) ל"ל ביה (ש"ס): כג) להמשיע כבי"ל כ"ל (ש"ס) [א] ל"ל משיח (ש"ס), וע"י בגל' קט"י: בד) ל"ל היה (כ"פ): כו) ל"ל בקידוש (ש"ס): כז) ל"ל ויבואו (ש"ס):

לוקוטים

דכתיב ממנו, הא בעלמא אפילו בחיובו שפיר דמי. (ש"ס) השריבא ח"י פ"י ק"א] ואע"י שדרכי רבנו (הטור) סבי' ערפי' משכבשך ידיו בתוך הכלי לא עלהת לו טהלה לאכילה, וכו' ונתת רוב הפוסקים, ומי' לענין גטילה שחרות אפטר שנתק' לו וכו'ן דלא אשכחן מהפוסקים מ"ד דליבעי כלי אלא ק"י תשובה, והוא אומרת שגבשו דרי בשלי השרוע על דיו לא טני כשכבשך דלעולה איה עוברת עד שיערה עליהם מים גי'פ ויטשקו דים כבלי אפי' כמה פעמים לא ישובי אלא פעם אחד שכיין ששכשך דיו פעם אחד שגמאו כל מים ששכבלי ותו לא מחיי מדי. (כ"י ארי' פ"ד)

ואפי"ה מודה דמקדש לעבודת ה'ללה, כמו כן נשמע לרבי (הורו'): דש"י ד"ה אין למתירין ב' אף ב' ליה אין פוסלת אלא בעמוד השחר. כ' הטעם שהמים נפסלין בגילה איש אלא מטעם קדושת הכלי, ודי ליתן פסול ליה כדן שאר דברים הנקדשים בגלי שרת: ב' אצל קשה אבתי אהרן וכו' עושרי' תרומת אהר' ב'. [למן מהרי"ם, כמה היו מקדשין בתרומת הדשן והיו"א משמחת לה תרומת הדשן לרבי כ' עד]בכמים ישנים שניעורו כל הלילה], ולדויהם תמוני שגשא לכיור לא היה בגבולו שלא יפסלו מימיו אלא מי המי לשמיעת חת הקול כדמסקין בקוף ששעתין, ואע"י דלמתי קדוש לא שזכה לפי'ם כל תרומת הדשן והוא היה סוכר בדשקיות לא היה קול, אבל השתא לאחר לנאכ"ש שהיה משוקע עד תרומת הדשן והיו מונלין אותו לקדש ממנו, ובשקיעה משום קול הדשונה כי הויה נאכ"ש כתי' לוינו, וא"י אכתי כסין דלנאכ"ש במתירין, תיפסל הקידוש בקשיעת החמה כמו (א)המים לרבי מדי' דהיו אלניה דפוסל בקדוה כדוהו במים, וי"ל דלפי' כ' רבי' יוחאל נמיס' שרת דפי' דלנאכ"ש במתירין איש אלא מטעם גורא דיהא דר'ס לתמוה מה טעם עבדו אכרים במתירין ובי עדיפי' מים קדוש עובדת אכרים טפי מאכרים גוסי'א, אלא אין לו קן צדדי' אלא משום דגוי'ין לנרדן אכרים אשו לנרדן מתירין לא שרית לקדש ממנו למחר לנרדן אכרים כי העלוהו בגילה ושקעו בעמוד השחר אחי' לקדשו ממנו לנרדן מתירין, ואפי' דלנאכ"ש גוסי'א לא גורין אותו מתירין, הים הייע טעמא דודאי לא אחי' למעשי' להשקות מתירין לנאכ"ש לענין לילה אין קרי בר דמי אכרים (דכתיבן) ויחא' (ז) על מוקדש על המזבח כל הלילה וגבי מתירין תמי' (סז ז) ה, ביום זמון, אבל גבי מים של קידוש שפיר אחי' לנחלופי' דכ"ס, והשתא נמי יחאל דרוקא' בתים שייך למיגור דכ"ס, אבל בקדוה גוסי'א לא שייך למיגור לאותו שנתבער עד ששקיעת החמה למתירין ומ"מ כרי' אלא לנאכ"ש דלמאי' יחומ' לה' אי' משום שלא ישעה עבודת מתירין דאחיו קידוש קודש לית עמוד השחר, אה מתירין בגילה ליכא, ודי למחר ככר פסול ליה אחיו קידוש בגילת עמוד השחר אף לאכרים, אבל (בקדוה) [בתמים] ששייך כדן שקיעה איכא למיגור פנין וישע' למחר כן אכתי [כדן] מתירין קדוהם שחזו אותן במים ששקע בעמוד השחר, ולכן אמר המים של לילה דאי לא אה לא קיימא אה. ח"ת קסא מבחי'א לעיל דף ע"י, דקמתי (בשול"י) קדוש בגילה כ', (ע"י הו"א) א"כ א"כ מעולה בגילה, וי"ל דיעמא ליה לקשאות דרי' אחר' אחר', ויתקשר ויתא' שפיר שאינו עושה אכרים במתירין, ועי"ל דמיירי שקדשים בגלי שרת ולכן חיי לעבודת ה'ללה אבל הכא מיירי כדור כדור, וכו"ה היה גוסי'א חקיק' כן מ"ש כלי שרת ממזי כדור, [ולפי'ן] הוא שפי' ששין או אלא מטעם גוריה יחאל דרוקא' במזי כדור איכא למיגור לא אשו אה דכ"ס' לפי שניטלין סולג לקדש ממנו, אבל כלי שרת ששין דעולת לקדש ממנו לא רלו למיגור. השתא דלמאי' להבי שבו טבל למר דלרבי קידוש דתרומת הדשן היה בגלי שרת דלא גורו דכ"ס' ולא לנרדן למיתקן כבטי עמיקי ע"כ:

כל הזבחים שקבלו דמן פרק שני זבחים

והא פרה דעמווי מעמאין ליה. אחר קידוש זה דתמן ה' כו' וטבילה זו צהר המשחה היתה והכי תמן לה במסכת פרה (פ"ג מ"ו) ואחר טבילתו מיד הוא מסדר מערכתה ושורפה אלמא אחר הקידוש הזה היתה וש"מ לא פסלה לה ה' טומאה. י"ש חסריו'ן בספר"ס

וגראה לי הגירסא הכי שאני פרה הואיל וטבול יום כשר צה ה' טומאה לא פסלה בקידושין שלה: אי הכי **למה לי דמקדש**. הואיל ואין קידוש ה' כשאר (א) קידוש עבודה: צדור. שיכנים ידיו ורגליו בתוכו: הא כיור דומיא דמערה. והיכי דמי כגון שנכנס לתוכו: מי מערה אינטריך ליה. כלומר לעולם דכוותיה צדור נמי פסול והאי דנקט מי מערה אינטריך סד"א הואיל וטבילה מעלייתא היא עדיפא איה מכיור שהן שאזנין וקידוש אין כאלו וטבילה איז כאלו אבל הכא טבילה איכא קמשמע לן: ה"ג **אמר רבי חייה בר יוסף מי כיור נפסלין למתירין כמתירין לאכרים ואכרים לאכרים ורב חסדא אמר אף למתירין אין נפסלין אלא בעמוד השחר** עבודה שהקידוש צריך לה היה זמן מימיו ליפסל. אם עבודת [מתיר] הוא כגון עבודת] דס או קמלים שנפסלים בגא הלילה עליהם כדאמר' צאזיהו מקומן (לקמן דף נז.) מנין לרס שנפסל בשקיעת החמה וכו' מי כיור נפסלין בשקיעת החמה אם לא נשקע הכיור צבור לפני שקיעת החמה נפסלים מימיו לקדש עוד מהם לצורך עבודת יום מחר אפי' שיקעו קודם עמוד השחר העושה

לינה ככל מקום אינו מועיל לו שלפי עבודתו הוא חשובו וכן אם שקעו לפני שקיעת החמה והעלהו בגילה מכיון שמאלו הלילה שעה אחת חוץ לצור נפסלו מימיו לעבודת היום: **לאכרים לאכרים**. לקדש מהן לעבודת הקטר חלצים נפסלין בעמוד השחר כמו שאכזרים נפסלין בגילת עמוד השחר דכתיבי עד צקר ו' אבל כל הלילה כשרין ה' לקדש מהן לעבודת לילה א' ואם שיקעו קודם עמוד השחר מעט כשרין מימיו לקידוש עבודת [היום: אהן] **למסירין נו' לאכרים**. כטס שאין לאכרים נפסלין אלא בעמוד השחר אף כל ליות אין פוסלות בשום קדושה אלא בעמוד השחר ז' ור' יוחנן **אמר כיור כיון ששקעו**. צבור כדרך מזאתו סמוך לשקיעת החמה: שז אין **מעלהו**. כל הלילה. וקס"ד דאפי' לעבודת הלילה א' קאמר ר' יוחנן דמיפסל צה העלאתו ואמתרייהו פליג: **לעבודה לילה**. הקטר חלצים: **ולמחר אינו מקדש**. קס"ד דאסור לקדש הימנו קאמר שנפסל בשקיעת החמה לעבודת יום אלמא כולה כרבי חייא סבירא ליה: מאי אינו **מעלהו נמי דקאמר**. רבי יוחנן לעיל לעבודת יום משום פסול עשרת יום **העלאת הלילה** שפסלו מימיו לעבודת יום וקא פסקא דעתך השתא שהעלאת הלילה תפסלם לעבודת מתיר ב' כר' חייא: אי הכי **היינו דרבי חייא**. מאי ה' אינו מעלהו דקאמר רבי יוחנן עלה דר' חייא ודרצ חסדא מאי אחא למימר הא רבי חייא נמי הי"ק: איכא

בתחילת הלילה או בצאמצעה דכדי כא] שיהא זכור בעמוד השחר אלא לפי שהוא זמן פסול מתירים את דס וקומץ קצעו זמנו צערב ולר' יוחנן אע"פ שעל כרחו יש לכן להעלותו לתרומת הדשן לא דמי דכפי' צקוטרס [לקמן א' ח"ל] דלא סגי' ליה בצלו קידוש או שזכה לפי'ם כל תרומת הדשן וגזירת שיקוע ליכא למיחש דכיון ששקעו שקועו והעלהו הגיע עד זמנו הסמוך לצאצו לא פשע ליה בג' והערב משקע ליה ולא היה למעלהו בגילה שמתחתו לקדש כהנים שהלך תמיד להקטיר ואחי' ולמיפשע בג' ואי"ת ויפסול מימיו ומה בכך והא השתא נמי כשמשקעו בעמוד השחר וחזר ומעלהו ציום לא היה יכול לקדש במימיו למתירין דכבר נפסלו ולא מהני להו וריעה אלא לאכרים היה יכול לקדש ומי הוא שטוה שיכול לקדש ציום קידוש גמור שיעיל לכל העבודות והוא עומד ומקדש קידוש שאינו מועיל אלא לאכרים וי"ל דכיון דקדש להו המים בגלי שרת מואה לשומרין כשאר קדשים שלא יפסלו דכפי' צקוטרס כדך דשמעתין אי נמי כרי שלא יצואו לידו ונחר ה' ויעמאלו את הידים וכשמעלין את המיור ציום היו מערין מימיו בגלי שרת דפעמים שמקדשין הרבה כהנים בכל דדיון ומי שיש לו לקדש לאכרים מקדש מן המים שגבלי שרת ושנים עשר כהנים שהיו ה' מקדשין צבת אחת מן הכיור לצורך התמיד אף על פי שהיה פייס על תמיד קודם ע"ה דממוכה במסכת תמיד (פ"ב) מ"מ לא היו מקדשין בגילה עד שהיה יום ומעלין הכיור ונותנים מימיו בגלי שרת וממלאין אותו מים חדשים ומקדשין מהם שהרי היה זורק דס התמיד ונפסלו מימיו למתירין ולא מהני להו וריעה והא דפסלה להו ליה עובדת אכרים ציום כרבי זאנער בר"ש למאי דכפי' אילפא לעיל במחלוקת צוז כך מחלוקת צוז [וכולוהו אמוראי' דלעיל מדוד דלכל הפחות ספיקא' הוי והכא מפשט פשט ועוד צריך לומר דהא דאמר אביי לעיל דמקרות הגבר עד צפרא לא פסלא לינה היינו קידוש ה' אבל צמים פוסלת והאי דפסלה נמי לינה צמים אינו אלא מדרבנן דכיון דלא פסיל בקידוש לא פסיל צמים דהכל [אחד] כדאמר לעיל במחלוקת צוז כך מחלוקת צוז]. ורבינו פיי' צענין אחר וזה לשונו ומאי אינו מעלהו דקאמר משום חשש עבודה היום שאם יעלהו לעבודת לילה קודם תרומת הדשן ייחיו סבורים העולם שמשקעין אותו בשקיעת החמה שלא יפסלו המים למתירין וקודם השחר שלא יפסלו לאכרים ויבא ה' לקדש ממנו למחר למתירין אף על פי שלא היה משוקע

פרק שני זבחים

כא.

מי ביור נפסלין למתירין במתירין. פי' לרס וקומץ נפסלים מימיו בשקיעת [החמה] כמו שהמתירין נפסלין בשקיעת החמה כדאמר צאזיהו מקומן (לקמן דף נז.): **ביור ביון ששקעו אין מעלהו**. למאי דס"ד השתא דהעלאת לילה פוסלין לכל עבודות יש תימה דתיקשי ליה כמה משניות דמסכת תמיד (דף כה.) שהיה מקדש לתרומת הדשן ואחיו הכהנים שהיו מקדשים כמו כן בגילה ו' ומיהו איכא לאוקמינהו כר' אלעזר בר"ש ויחמא' דפשיט לעיל במחלוקת צוז כך מחלוקת צוז ה' והא כרבי אבל קשה אכתי היאך היו עושין תרומת הדשן לרבי וי"ל צהנים ישנים שניעורו כל הלילה ואין צריכין לקדש ומתמי' דיומא' (דף כג.) דמוכחא שהיה תרומת הדשן צכהיה דחתי דקאמר עלה דלכך לא כההי פייס בתחילה בתרומת הדשן משום אונס שניה כר' אלעזר בר"ש אי נמי ה' י"ל שהיה להם מים בגלי שרת אחר כדי קידוש של תרומת הדשן ועוד יש לומר דמקידוש תרומת הדשן לא קשיא מידי דפסול עבודה לילה ה' דרבנן ויש עוד טעם להכשיר בתרומת הדשן טפי במכולה לילה ו' דכפירס צקוטרס צסמוך ה' עוד יש לומר דיעמא' ליה למיפדך מדר' יוחנן אדר"י טפי מממתנין דתמיד משום דאיכא לדחוי' דסבירא ליה למתני' דמקרות הגבר עד צפרא לא פסלה לינה אפי' צמים אע"ג דסוגיא דשמעתין דחאי לאו הכי סבירא ולהאי פירוש יחאל השתא דלא מאי לאקשוי' מצרייתא לעיל [וע':] דפליגי את רבי זאנער בר"ש

דקמתי קידש בגילה צריך לקדש ציום דמשמע הא בגילה מיחיי' חזי: **ביור ביון ששקעו**. פירוש האי דמהני שיקוע למים היינו קודם שנפסלו דלאחר שנפסלו אמר' צפ' כל שעה (פסחים דף לז:) דלין וריעה להקדש: **ביור שר'א שקעו**. השתא ס"ד ללאו דוקא ה' אלא אפילו שקעו מעלהו [ומקדש] לעבודת לילה אלא צמותא נקט הכי אע"פ שלא היה משוקע בשקיעת החמה כשר עובדת לילה אבל לצסוף דמשני ומסיק דאיכא ציניהו גזירת שיקוע יחאל דנקט שאן שקעו דאם אימא דשקעו אין מעלהו עד תרומת הדשן: **במאי** א' מעלהו דקאמר **לעבודת היום**. פי' שיהא כשר לקדש לענין שיעיל לו קידוש לעבודת יום כגון קומץ ודס אבל לעבודת לילה כגון לאכרים חזי ופרין היינו דר' חייא בר' יוסף ומשני איכא ציניהו גזרת שיקוע כלומר לר"י אסור להעלותו גזירה שמה יפשע ולא יחזור וישקיענו דר' יוחנן אית ליה גזירת שיקוע ולהכי נקט שלא שקעו דאם שקעו לא יעלהו עד תרומת הדשן דלמא פשע אבל אם לא שקעו או שקעו והעלהו מקדש ממנו ור' חייא בר' יוסף לא גזר סבירא ליה דמעלהו כל שעה שזירה ולא חיישינן דלמא פשע וא"ת ולמה היו משקעין אותו כלל בערב היה להם להמתין עד סמוך לעמוד השחר כיון ה' שהיו יכולין [להעלות] כל הלילה לקדש לאכרים וי"ל (דלמא) לא ה' רלו להמתין זמן שיקועו עד סמוך לזמן פסולו דלמא פשע ולא משקע ליה בעמוד השחר וה"ה שהיו יכולין לקצוע זמן שיקוע

אחא לפי שהוא זמן פסול מתירים את דס וקומץ קצעו זמנו צערב ולר' יוחנן אע"פ שעל כרחו יש לכן להעלותו לתרומת הדשן לא דמי דכפי' צקוטרס [לקמן א' ח"ל] דלא סגי' ליה בצלו קידוש או שזכה לפי'ם כל תרומת הדשן וגזירת שיקוע ליכא למיחש דכיון ששקעו שקועו והעלהו הגיע עד זמנו הסמוך לצאצו לא פשע ליה בג' והערב משקע ליה ולא היה למעלהו בגילה שמתחתו לקדש כהנים שהלך תמיד להקטיר ואחי' ולמיפשע בג' ואי"ת ויפסול מימיו ומה בכך והא השתא נמי כשמשקעו בעמוד השחר וחזר ומעלהו ציום לא היה יכול לקדש במימיו למתירין דכבר נפסלו ולא מהני להו וריעה אלא לאכרים היה יכול לקדש ומי הוא שטוה שיכול לקדש ציום קידוש גמור שיעיל לכל העבודות והוא עומד ומקדש קידוש שאינו מועיל אלא לאכרים וי"ל דכיון דקדש להו המים בגלי שרת מואה לשומרין כשאר קדשים שלא יפסלו דכפי' צקוטרס כדך דשמעתין אי נמי כרי שלא יצואו לידו ונחר ה' ויעמאלו את הידים וכשמעלין את המיור ציום היו מערין מימיו בגלי שרת דפעמים שמקדשין הרבה כהנים בכל דדיון ומי שיש לו לקדש לאכרים מקדש מן המים שגבלי שרת ושנים עשר כהנים שהיו ה' מקדשין צבת אחת מן הכיור לצורך התמיד אף על פי שהיה פייס על תמיד קודם ע"ה דממוכה במסכת תמיד (פ"ב) מ"מ לא היו מקדשין בגילה עד שהיה יום ומעלין הכיור ונותנים מימיו בגלי שרת וממלאין אותו מים חדשים ומקדשין מהם שהרי היה זורק דס התמיד ונפסלו מימיו למתירין ולא מהני להו וריעה והא דפסלה להו ליה עובדת אכרים ציום כרבי זאנער בר"ש למאי דכפי' אילפא לעיל במחלוקת צוז כך מחלוקת צוז [וכולוהו אמוראי' דלעיל מדוד דלכל הפחות ספיקא' הוי והכא מפשט פשט ועוד צריך לומר דהא דאמר אביי לעיל דמקרות הגבר עד צפרא לא פסלא לינה היינו קידוש ה' אבל צמים פוסלת והאי דפסלה נמי לינה צמים אינו אלא מדרבנן דכיון דלא פסיל בקידוש לא פסיל צמים דהכל [אחד] כדאמר לעיל במחלוקת צוז כך מחלוקת צוז]. ורבינו פיי' צענין אחר וזה לשונו ומאי אינו מעלהו דקאמר משום חשש עבודה היום שאם יעלהו לעבודת לילה קודם תרומת הדשן ייחיו סבורים העולם שמשקעין אותו בשקיעת החמה שלא יפסלו המים למתירין וקודם השחר שלא יפסלו לאכרים ויבא ה' לקדש ממנו למחר למתירין אף על פי שלא היה משוקע

עין משפט ונר מצוה

גב א מ"י פ"א מהלכות פרה הלכה ד': **ב** מ"י פ"ה מהלכות צולת מקדש הלכה ז': **ג** ג מ"י שם הלכה יא':

תורה אור השלם

1. ורחצו אתרין וקביו מקטנו את ידיום ואת רגליהם:

שמות ל, יט

מוסף רש"י

מטמאין היו. ונענין היו צו כן שכן:
שהיו אמורים במעורביו שמש היתה בעשות. ולרנן טטול יום כפר. דנפקא לה מפרוסי' דקרא והוא הסטור על הטמא, טטור מכלל שהוא טמא, לימד על טבול יום כשכר צפרס, מכדי טטור עסקינן ואחי' דכתיב לעיל מניה ולקח אובי' וטבל בתים אש טטור למי' לי' למיחדו ולתמכת' והוא הסטור, ליכמוד והוא על הטמא, אלא טטור כל דסו, ואשכחן טטול יום דלקריי טטור דלמכיו ודחן בתים וטטור (תרגומי' כב.):

שיטה מקובצת

לאברים באברים' וא"ת והיכא דשקט בעמוד השחר למה נפסלו קף למתירין, אע"י דנפסלים בגילה מועיל בקשיעה מועט וישיע' מידי דכיו' אחים שנטמאו דלמתי' (פלה דף ע' ז) שתיקן בתקוה וטוהרין אלאה אמר' דרשעתן מטהרין, וי"ל דלין וריעה להקדש (פסחים דף ע"ז.) וא"ת ולר' חייא בר יוסף אהרן היו מי כיור נפסלין למתירין כדעלמא לנרדן תרומת הדשן בגילה, וי"ל דהאי דכבר נפסלו שנטמאו לנרדן תרומת הדשן ובזאת המים לא היה מועיל הקידוש כי אם לאכרים, וא"ת ממה היו מקדשין למתירין למחר, וי"ל דלמחר היו יוחנין אותו מים שנפסלו בגלי שרת אחר וחזר ושקע הכיור צבור ומתלאין מים דלמתי' למתירין, וא"ת הא דתמן (שם דף טז.) ק"א והיה עושה] (עשה) מוכי' לכור פי' כדי לחזור ולשקע כסור בעמוד השחר, לא היה מועיל אותו שיקוע כי אם לקדש אותו כהנים [שנמסקין] בתקוהתן] אכרים, וא"ת כיון דמ"מ היה צריך לחזור ולתלות מים חדשים למתירין דכפי' א"כ לאחר תרומת הדשן לא היו משקעין אותו כלל כיון דלאוהי שיקוע לא היה מועיל למתירין ויפסלו קף לאכרים ומד לאחר עמוד השחר יתאכו מים חדשים לנרדן מתירין ולנרדן אכרים, וי"ל דמשום דלא לא עבד הכי שאלן מתיאין קדשים בגלי הפסול או פעמים שמתקנן הרבה כהנים כי (הורו'): **והאמר** רב א"א יוחנן ב'ו' בפרש פסנזי בעבודת הליילא. אלאה חזי ולאכרים, ואין לומר דהוא לאכ"ש וי"י דהכא איירי אליהו דרבי, דקס"ד השתא דלמחר איש מקדש הפי' הוא דליפסל בגילה ואסור לקדש. [וא"ת] ואכתי מאי מקון דמ"מ אימא דהאי' (כסב"א) [כרצ"א] לפי שיעת הקוטרים דפי' לעיל דף ב' ד"ה דלא צריך דהיטו לאכ"ש ומודה כדור. ולרין לומר דהי' נמי דכרצ"א אחי' מ"מ מדרצ"א' נשמע לרבי דמי הכי דלאכ"ש מקדש הימנו לעבודת הלילה (דף צ"א)ע"ד דאסור לקדש הימנו לעבודת היום, כמו כן לרבי נמי, דבהא לא פליגי דהא לא פליגי אלא בקצוה אבל במים לא פליגי. כן הוא לפי שיעת הקוטרים. ומי'ת קשה דמאי פריך] מהאז' דליפלא כיון שאשוי' ויכל לקשאות קין ללשנא דאישפא להו בגילה, דילמא כדריך לישנא דלא צריך לקדשו ואליא דכרצ"א הוא ובמחלוקת כי' ולא תיקשי מידי לר' יוחנן, ולכן נראה [כפי'] ויב"א דפי' לעיל (סס שפסקין ד"ה למחר) דמקאמר לעבודת לילה א' עבודת יום לא, [ולפי'ן] פריך שפיר ממה נפסל דאי מפרשקין דמפסל בגילה וצרי' קשיא דרבי אדרבי, ואי נמי מפרש דלא צריך לקדשו וכרצ"א, קשיא ממנו לרבי, דבהא לא פליגי כיון דמודה רבי [זאנער בר"ש] בתים דכ"ס מדקאמר לעבודת לילה אה לעבודת היום אסור